

Ylitornion kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
Rovaniemen kaupungin ympäristölautakunta
kirjaamo@rovaniemi.fi

Viite: Rovaniemen kaupungin ympäristölautakunnan lausuntopyyntö 25.3.2026, Roidno: 2024-2569

**Lausunto maa-aineslupahakemuksesta kiinteistölle 976-409-5-56
Sorapalo, Napapiirin Kuljetus Oy, Palovaaran sora-alue, Palovaaran E-
luokan pohjavesialue, Ylitornio**

Lausuntopyyntö

Ylitornion kunnan ympäristönsuojeluviranomainen pyytää Lupa- ja valvontavirastolta lausuntoa Napapiirin Kuljetus Oy:n maa-aineslupahakemuksesta Palovaaran ottoalueelle kiinteistöllä Sorapalo 976-409-5-56 Ylitorniolla. Toiminta sijoittuu E-luokan pohjavesialueelle. Alueella on aiemminkin ollut luvanvaraista maa-ainesten ottotoimintaa, ja alueen viimeisin lupa on päättynyt 30.6.2024.

Maa-aineslupahakemus

Napapiirin Kuljetus Oy hakee maa-aineslain (555/1981) mukaista lupaa hiekan ja soran ottamiseksi kokonaisottomäärän ollessa yhteensä 200 000 k-m³ ja vuotuisen ottomäärän arviolta n. 20 000 k-m³:ta. Lupaa haetaan kymmeneksi (10) vuodeksi.

Suunnitelma-alue on yhteensä n. 11,61 hehtaaria, josta varsinaista ottamisaluetta on n. 8,51 hehtaaria ja tukitoiminta- ja varastointialuetta 1,9 hehtaaria. Lisäksi suunnitelma-alueeseen kuuluu viereisellä kiinteistöllä (976-409-5-67) oleva n. 1,2 hehtaarin alue, joka on tarkoitus maisemoida vuoden sisällä uuden luvan myöntämispäivästä. Kyseiselle alueelle ei kohdistu varsinaista ottotoimintaa. Hakemuksen mukaan ottotaso vaihtelee alueella maastonmuotojen mukaan, ja alimmillaan se on suunniteltu tasolle +134,0 m (N2000), joka on sama kuin suunnitelma-alueen länsiosassa oleva maanpinnan taso. Ottamissyvyys vaihtelee välillä 0–10 metriä. Hakemuksen mukaan alueen ottotaso on suunniteltu siten, että se mukailee ympäröivän maanpinnan muotoja. Hakemuksen mukaan otettua ainesta käytetään lähialueiden tarpeisiin. Työaika alueella on arkisin klo 06:00-22:00. Alueelle johtavaa tietä voidaan kastella tai suolata pölyämisen estämiseksi.

Suunnitelma-alue sijoittuu osittain Palovaaran (12976124) E-luokan pohjavesialueelle. Hakemuksen mukaan alueelle ei kerry vesiä. Hakemuksen mukaan alueella pitäisi olla pohjaveden tarkkailuputki, mutta jos sitä ei löydy, hakemuksessa esitetään uuden putken asentamista alueelle.

Ottotoiminnan päätyttyä haettu ottoalue palautetaan metsätalouskäyttöön. Maisemointia pyritään tekemään vaiheittain ottotoiminnan aikana. Ottoalue siistitään ja ottotoiminnan aikana muodostuneet luiskat muotoillaan ympärillä olevan maanpinnan muotojen mukaan taitekohdat pyöristäen. Luiskatuille kohdille levitetään alueen kuorinnan yhteydessä varastoitua humuspitoista pintamaata kasvualustan luomiseksi. Hakemukseen on liitetty kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma.

Lupa- ja valvontaviraston lausuntoLuonnonsuojelu

Lupa ja valvontavirasto toteaa, että hakemuksen mukaisen alueen läheisyydestä samalta maa-ainesten ottoalueelta on tehty havaintoja törmäpääskystä (*Riparia riparia*) kuten hakijakin on hakemuksessaan todennut. Törmäpääsky on luonnonsuojelulailta rauhoitettu ja erittäin uhanalaiseksi arvioitu lintulaji, joka pesii yhdyskuntina hiekkakuoppien seinämissä, muissa hiekkatörmissä ja vähälukuisena somerikko- ja kivikkorannoilla koko maassa. Uhanalaisuuden yksi syy on pesäpaikkojen umpeenkasvu ja esimerkiksi hiekkakuoppien maisemointi hävittää lajille sopivat pesäpaikat.

Törmäpääskyjen pesintä alkaa touko-kesäkuussa ja kestää runsaan kuukauden. Pesimäpaikoiltaan törmäpääskyt lähtevät heinä-elokuussa.

Törmäpääskyjen pesinnän häirintä sekä pesien vahingoittaminen on kielletty. Koska törmäpääskyt käyttävät samoja pesäkoljoja toistuvasti, on pesien hävittäminen pääsääntöisesti kiellettyä myös pesimäkauden ulkopuolella. Kiellot pohjautuvat luonnonsuojelulakiin, lintudirektiiviin ja Euroopan unionin tuomioistuimen päätökseen.

Pesätörmien hävittäminen, myös pesinnän päättymisen jälkeen, vaatii poikkeuslupan. Lain suoja ei koske sellaisia entisiä pesätörmäitä, jotka ovat luontaisesti hajonneet tai joissa törmäpääskyt eivät ole pesineet riittävän pitkään aikaan, mikä arvioidaan tapauskohtaisesti.

Luonnonsuojelulain mukainen poikkeuslupa törmäpääskyjen toistuvasti käytössä olleiden pesätörmien hävittämiseen voidaan myöntää mm. kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden turvaamiseksi. Käytännössä poikkeuslupa voisi tulla kyseeseen esimerkiksi silloin, jos jyrkät pesätörmät aiheuttavat riskejä sivullisille tai jos työntekijät joutuvat kiinnittämään huomiota törmäpääskyjen väistämiseen työturvallisuuden kustannuksella, eikä turvallisuusriskien poistamiseksi ole osoitettavissa muuta tyydyttävää ratkaisua kuin pesätörmien hävittäminen. Lisäksi poikkeuslupan ehtona on, ettei lajin suotuisan suojelutason saavuttaminen vaarannu, mikä tarkoittaa, että pesätörmäitä hävitettäessä voi olla tarpeen luoda alueelle vaihtoehtoisia pesäpaikkoja. Hakemukset arvioidaan aina tapauskohtaisesti. Poikkeuslupaa haetaan Lupa- ja valvontavirastolta.

Törmäpääskyille voi tarjota vaihtoehtoisia pesimäpaikkoja jättämällä pesintään soveltuvia pystysuoria seinämiä aktiivisen työskentelyalueen ulkopuolelle kohtiin, joissa maa-aineksen ottoa ei ole tarkoitus jatkaa. Tällaisia pesintään soveltuvia paikkoja muodostuu usein tuotantoalueiden ulkorajoille. Tarvittaessa tulee kaivaa eroosion ja kasvillisuuden rapauttamaan seinämään uusi leikkauspinta. Sellaisille alueille, joilla ottotoiminta jatkuu, ei kannata jättää pystysuoria seinämiä, sillä ne voivat houkutella lintuja pesimään kesken tuotannon.

Hakemuksen mukainen hankealue ei sijoitu luonnonsuojeluohjelmien alueelle, luonnonsuojelualueille, Natura 2000-verkoston alueille tai näiden läheisyyteen.

Hakemuksen mukaisen hankealueen pohjoispuolelle sijoittuu peruskartan mukaan kolme lähdettä, joista kaksi sijoittuu noin 130 metrin etäisyydelle hankkeen

pohjoisreunasta ja yksi noin 115 metrin etäisyydelle. Näiden lisäksi peruskartalta ja ilmakuvasta on tunnistettavissa uoma, joka mahdollisesti saa alkunsa kartalle merkitsemättömästä lähteestä. Tämä sijoittuu lähimmillään noin 50 metrin etäisyydelle hankkeen pohjoisreunasta. Lähteen, joka sijoittuu 115 metrin etäisyydelle, alueelle sijoittuu havainto lapinleinikistä. Lapinleinikki on rauhoitettu ja se lukeutuu luontodirektiivin liitteen IV lajeihin, jolloin se on tiukan suojelun piirissä. Lajin esiintymiä ei saa heikentää tai hävittää. Lähteet ovat vesilain 2 luvun § 11 mukaan suojeltuja eikä niiden luonnon tilaa saa vaarantaa.

Hakemuksessa on todettu, että vettä ei ole kertynyt aiemmankaan toiminnan aikana. Pohjaveden tarkkailuputkia ei ole tai niiden sijainti ei ole tiedossa. Alueen pohjavesiolosuhteista ei siten hakemuksen mukaan ole tietoja eikä näin ollen voida varmistua, ettei toiminnasta kohdistuisi vaikutuksia lähteisiin tai lapinleinikkiin. Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että hakemukseen on lisättävä tiedot, millä tavoin toiminnassa varmistetaan, ettei lähteiden luonnontila vaarannu eikä heikentäviä vaikutuksia muodostu myöskään lapinleinikkiin.

Kaavoitus

Lupa- ja valvontavirasto toteaa, että hakemuksessa on tunnistettu alueen sijoittuminen Länsi-Lapin maakuntakaavassa osoitetulle maa- ja metsätalousvaltaiselle alueelle (M 4506). M-merkinnällä osoitetaan pääasiassa maa- ja metsätalouskäyttöön tarkoitettuja alueita, joita voidaan käyttää pääasiallista käyttötarkoitusta sanottavasti haittaamatta myös muihin tarkoituksiin.

Suunnitelulla alueella ei ole oikeusvaikutteista yleiskaavaa tai asemakaavaa. Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että suunniteltu hanke ei vaikeuta alueen käyttämistä maakuntakaavassa osoitettuun tarkoitukseen. Lupaharkinnassa tulee kuitenkin huomioida maakuntakaavassa annetut määräykset.

Pohjavesialue

Suunniteltu ottamisalue sijaitsee osittain Palovaaran (12976124) pohjavesialueella, jonka pohjavedestä pintavesi- tai maaekosysteemi on suoraan riippuvainen (E-luokka). Suunniteltu soranotto toiminta sijoittuu pohjavesialueen länsiosaan, pieneltä osin myös pohjaveden varsinaiselle muodostumisalueelle. Koko suunnitelma-alue on jo aiemmin ollut ottamistoiminnan piirissä.

Palovaaran pohjavesialue sijoittuu Palovaaran pohjoisrinteen rantakerrostumiin, jotka rajoittuvat suoalueeseen. Aines on ollut ydinosaan karkeaa soraa ja liepeillä hiekkaa, mutta pohjavesialueella harjoitetun melko laajamittaisen maa-ainesten ottamisen myötä lajittuneen aineksen kerrokset on pääosin kaivettu pois. Pienialaisen alueen antoisuus on pieni (alle 100 m³/d). Pohjavesialueella sijaitsee kuitenkin lähteitä, joiden on inventoinnissa katsottu edustavan pohjavesialuealueen E tarkoittamia luonnontilaisia, pohjavedestä suoraan riippuvaisia, merkittäviä ja muun lainsäädännön nojalla suojeltuja pintavesi- tai maaekosysteemejä.

Pohjaveden pinnantas

Hakemuksen mukaan alueella pitäisi olla pohjaveden tarkkailuputki, mutta sen sijaintia ei ole esitetty lupahakemuksessa. Hakemuksen mukaan ottoalueen maanpinta on jo osin nyt haetulla alimmalla ottamistasolla +134,0 m, eikä alueelle ole kertynyt vettä. Tämän perusteella hakija olettaa, että pohjaveden pinnataso on siten alueella haetun ottotason +134,0 alapuolella.

Hakemuksessa tai ottamissuunnitelmassa ei ole ilmoitettu pohjaveden pinnan ylintä korkeustasoa alueella, vaan vain arvio pohjaveden korkeudesta alueella. Valtioneuvoston asetuksen mukaan pohjaveden pinnan ylin korkeustaso on esitettävä hakemuksessa tai ottamissuunnitelmassa (MAA 1 §). Lupa- ja valvontavirasto edellyttää pohjaveden havaintoputken asentamista suunnitellulle ottoalueelle sellaiseen kohtaan, josta voidaan parhaiten seurata ylimmän luonnollisen pohjavedenpinnan päälle jätettävän suojakerrospaksuuden toteutumista sekä tarkkailla toiminnan mahdollisia vaikutuksia pohjaveteen ja E-luokituksen perusteena oleviin kohteisiin.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että alueelle asennettavan havaintoputken tulee sijaita pohjavesialueella, ja sen tulee ulottua joko kallion pintaan saakka tai vähintään metrin verran pohjaveden pinnantason alapuolelle. Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että ylimmän mitatun luonnollisen pohjavedenpinnan yläpuolelle tulee jättää pohjavesialueella aina vähintään kolmen-neljän (3–4) metrin paksuinen koskematon suojamaakerros. Mikäli pohjaveden pinnan tarkkailussa havaitaan pohjaveden pinta ennalta arvioitua ylemmällä tasolla, tulee alin ottotaso määritellä siten, että vaadittava suojakerros toteutuu.

Havaintoputken asentaminen

Lupa- ja valvontavirasto toteaa, että pohjaveden pinnan korkeuden tarkkailuun käytettävät havaintoputket tulee olla kairaamalla asennettuja, muovisia ja sisähalkaisijaltaan vähintään 50 mm, jotta ne soveltuvat pohjaveden pinnan korkeuden tarkkailun lisäksi näytteenottoon. Putken siiviläosuus tulee asentaa kairaustietojen perusteella vettä johtavaan kerrokseen.

Havaintoputkien kunto tulee tarkastaa vuosittain mittaamalla putken kokonaissyvyys ja vertaamalla sitä putkikortin tietoihin. Tukkeutunut putki avataan pumppaamalla tai huuhtelemalla. Tarvittaessa putket tulee suojata esimerkiksi betonisilla kaivonrenkailla.

Asennettavan havaintoputken sijaintitiedot tulee esittää ETRS-TM35FIN-koordinaattijärjestelmässä, ja asennustapa, materiaalitiedot, asennuspäivämäärä, asentaja, putken halkaisija sekä putken ylä- ja alapään korkeus, maanpinnan korkeus ja siivilöiden korkeudet N2000-järjestelmässä sekä kairauksen maalajitiedot tulee toimittaa Lupa- ja valvontavirastolle viipymättä putken asentamisen jälkeen havaintopaikan tallentamiseksi ympäristöhallinnon pohjavesitietojärjestelmään (POVET/PISARA).

Tarkkailu

Hakemuksessa ei ole esitetty erikseen tarkkailusuunnitelmaa. Työkoneet ja laitteet tarkastetaan aina työvuoron alkaessa sekä suoritetaan käytönaikaista jatkuvaa tarkkailua. Toiminnan tarkkailua tehdään maa-ainesluvan määräysten mukaisesti.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että pohjaveden pinnankorkeutta tulee seurata alueelle asennettavasta pohjaveden havaintoputkesta säännöllisesti neljä kertaa vuodessa (maalis-, kesä-, syys-, joulukuu) koko luvan voimassaoloajan. Tältä osin Lupa- ja valvontavirasto muistuttaa, että myös kuiva putki on tarkkailutulos, ja kuivastakin putkesta tulee tarkkailla, alkaako siihen nousta vettä jossain vaiheessa toiminnan aikana.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo lisäksi, että alueella tulee tehdä myös pohjaveden laaduntarkkailua, jotta voidaan tarkastella toiminnan mahdollisia vaikutuksia E-luokan tarkoittamiin kohteisiin. Alueella asennettavasta pohjaveden havaintoputkesta tulee ottaa tarkkailunäyte vuosittain. Näytteestä tulee määrittää haju, sameus, väri, pH, happi (mg/l), sähkönjohtavuus, kemiallinen hapenkulutus, rauta, mangaani, sulfaatti, nitraatti, kloridi, alkaliniteetti, mineraaliöljyt ja polttoainehiilivedyt (öljyjakeet (C₁₀-C₄₀), määritysraja 50 µg/l). Näytteenoton yhteydessä tulee havainnoida pohjavedenpinnan taso. Tarkkailuun käytettävä havaintoputki tulee kirjata lupaan.

Vedenlaatunäytteet tulee olla asiantuntevan näytteenottajan ottamia ja näytteenoton tulee vastata laboratorion laatukriteerejä (sertifioitu/akkreditoitu). Tarkkailuohjelmaa voidaan tarkistaa tulosten pohjalta. Vuosittaiset tulokset tulee toimittaa tiedoksi kunnan valvontaviranomaiselle ja Lupa- ja valvontavirastolle (kirjaamo(at)lvv.fi). Lisäksi tulokset tulee toimittaa sähköisesti ympäristöhallinnon pohjavesitietojärjestelmään (POVET/PISARA). Toiminnanharjoittajan tulee sopia sähköisestä tiedonsiirrosta vesinäytteitä analysoivan laboratorion kanssa.

Määrittystulosten lisäksi tulee tarkkailuraportista ilmetä näytteenottopäivämäärä, näytteenottaja, näytteenottotapa, määrittäksen tehnyt laboratorio, käytetyt menetelmät sekä niiden mittausepävarmuudet ja akkreditointi.

Lisäksi jälkihoidon toteutumisesta ja pohjaveden tilan seurantaan tulee jatkaa vähintään 3 vuotta ottamisen päätyttyä.

Ottamistoiminta

Alueella toimittaessa tulee pitää huolta, että alinta ottotasoa ei aliteta, ja että korot on alueella merkitty huolellisesti ja ajantasaisesti. Paikalle on asennettava kiinteät korkomerkit, joista voidaan helposti valvoa ottamistoiminnan edistymistä ja suojamaakerroksen riittävyttä. Korkomerkit tulee olla havaittavissa koko ottamisajan. Poronhoitoalueella ottoalueen merkitsemisessä ei tule käyttää lippusiimaa. Jätteiden, ylijäämämassojen ym. sijoittaminen ottamisalueelle ei ole sallittua. Lupa- ja valvontavirasto myös muistuttaa, että kaikkien jätevesien imeyttäminen maaperään on luokitellulla pohjavesialueella kielletty.

Melu ja pöly

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että luvassa on suositeltavaa antaa määräykset melu- ja pölyhaittojen torjunnasta sekä velvoittaa luvansaaaja tarvittaessa tekemään melun, pölyämisen ja ilmalaadun osalta mittauksia, mikäli toiminnasta havaitaan aiheutuvan

melu- tai pölyhaittaa lähimmille häiriölle alttiille kohteille. Teiden tai maapohjan pölyämisen estämiseen ei tule pohjavesialueella käyttää suolausta.

Tukitoiminta-alue, tankkaus ja huolto sekä polttonestesäiliöiden suojaus

Hakemuksen mukaan ottoalueella ei varastoida polttonesteitä tai voiteluaineita ja muutoinkin niiden käsittelyssä noudatetaan lupaviranomaisen ohjeita. Työkoneiden huoltoja ei myöskään suoriteta alueella.

Lupa- ja valvontavirasto muistuttaa, että alueella käytettävien aineiden, koneiden ja laitteiden sijoitus-, säilytys- ja tankkauspaikat on rakennettava ja toiminta järjestettävä niin, ettei toiminnasta voi aiheutua pohjaveden tai maaperän pilaantumisen vaaraa. Mahdolliset päästöt on välittömästi ilmoitettava valvontaviranomaiselle.

Lisäksi pohjavesialueelle sijoituessaan polttoainesäiliöiden sekä seurlonta- ja muiden laitteistojen vuotojenhallinta tulee järjestää kaksinkertaisen suojauksen periaatteen mukaisesti. Kaksinkertaisessa suojauksessa sekä ensisijaisen että toissijaisen suojauksen tulee muodostaa aukottomat, toisistaan riippumattomat suojauskokonaisuudet. Suojatuille alueille kertyvien sadevesien keräily ja käsittely on järjestettävä niin, että likaisten sadevesien imeytyminen maaperään pohjavesialueelle ei ole mahdollista.

Maisemointi

Hakemuksessa on esitetty, että ottamisaluetta pyritään maisemoimaan vaihteittain, ja että ottamistoiminta suoritetaan ns. maisemointiottona. Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että alueella tulee tehdä maisemointitoimet vaihteittain, ja että hakijan tulee esittää lupaviranomaiselle suunnitelma vaiheistamisesta (esimerkiksi 3 osassa) ennen lupapäätöksen antamista.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että ottamisalue tulee jälkihoitaa loppuun välittömästi ottotoiminnan päätyttyä. Alueen maisemointi tulee toteuttaa maa-ainesluvan voimassaoloaikana. Jälkihoitotoimienpiteissä tulee olla huolellinen ja jälkihoitotoimenpiteet tulee yksilöidä mahdollisessa maa-ainesluvassa. Maisemoinnissa tulee kiinnittää huomiota alueen sopeuttamisessa maisemaan. Maa-ainesten varastointi ja käsittelyalueet tulee sijoittaa niin, etteivät ne estä alueen vaiheittaista jälkihoitoa.

Ottoalueen seinämät on muotoiltava vähintään kaltevuuteen 1:3 tai loivemmiksi ympäröivän maaston luonnollisia korkeusvaihteluja mukaillen. Ottoalueen seinämät eivät saa missään vaiheessa olla jyrkempiä ja muotoilu tulee tehdä ottotoiminnan edetessä kuten suunnitelmassa on esitetty. Pohjaveden suojelun kannalta on tärkeää, että asianmukaisin jälkihoitotoimenpitein alueelle aikaansaadaan oton päätyttyä mahdollisimman nopeasti uusi maannoskerros. Pintamateriaalina tulee ensisijaisesti käyttää alueen alkuperäistä pintakerrosta. Pintamaiden varastointiaika tulisi olla mahdollisimman lyhyt, sillä pintakerroksen orgaaninen aines hajoaa nopeasti. Soveltuva varastointiaika on korkeintaan 2–3 vuotta. Muualta tuotuja tarkastamattomia ja

valvontaviranomaisen hyväksymättömiä jäte-, ylijäämä- tai muita maita ei saa käyttää alueen jälkihoidossa.

Lupa- ja valvontavirasto suosittelee, että ottamisalueen jälkihoito toteutetaan ympäristöministeriön oppaan ohjeistuksen mukaisesti (*Maa-ainesten ottaminen – opas ainesten kestäväään käyttöön, Ympäristöministeriön julkaisuja, 2023:30*).

Kannanotto

Lupa- ja valvontavirasto toteaa, että suunnitelma-alue sijoittuu osittain pohjavesialueelle sekä lähes kokonaan jo aiemmin maa-ainesten ottokäytössä olleelle ja avatulle alueelle.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että hakijan on asennettava alueelle pohjaveden havaintoputki, jotta toiminnan vaikutuksia on mahdollista tarkkailla. Asennettavasta havaintoputkesta on mitattava pohjaveden pinnantasot ennen lupapäätöksen antamista.

Lisäksi Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että hakemukseen on lisättävä tiedot siitä, millä tavoin toiminnassa varmistetaan, ettei ottamisalueen läheisyydessä sijaitsevien lähteiden luonnontila vaarannu eikä heikentäviä vaikutuksia muodostu myöskään lapinleikkiin.

Lupa- ja valvontavirasto myös katsoo, että alueella tulee tehdä maisemointitoimet vaiheittain, ja että hakijan tulee esittää lupaviranomaiselle suunnitelma vaiheistamisesta ennen lupapäätöksen antamista.

Jälkihoidon toteutumista ja pohjaveden tilan seurantaa tulee jatkaa vähintään 3 vuotta ottamisen päätyttyä.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että kun kaikki lausunnossa edellä esitetyt asiat otetaan huomioon lupaharkinnassa, toiminta on mahdollista järjestää niin, ettei se ole ristiriidassa maa-ainelain 3 §:n vaatimusten kanssa tai aiheuta vesilain vastaisia vaikutuksia.

Lupa- ja valvontavirasto myös muistuttaa, että vaikka etukäteen arvioiden pinta- tai pohjaveteen kohdistuvia haittoja ei tulisikaan, on toiminnanharjoittaja vesilain ja ympäristönsuojelulain mukaisessa vastuussa mahdollisista vesiin kohdistuvista haitoista ja siten velvollinen muun muassa tarvittaviin korjaus- ja korvaustoimenpiteisiin.

Päätökset asiassa pyydetään lähettämään viivytyksettä tiedoksi Lupa- ja valvontavirastolle maa-ainelain 19 §:n mukaisesti. Lupapäätökseen tulee merkitä luvan viimeinen voimassaolopäivä. Päätökset pyydetään lähettämään Lupa- ja valvontaviraston kirjaamoon (kirjaamo(at)lvv.fi) sekä lausunnon esittelijän sähköpostiin (etunimi.sukunimi(at)lvv.fi). Ilmoituksessa pyydetään mainitsemaan Lupa- ja valvontaviraston dnro LVV-U/63723/2026. Lupapäätös maa-ainesten ottamisesta tulee viedä myös maa-ainesten ottamisen tietojärjestelmään (NOTTO) Suomi.fi palvelusta löytyvällä sähköisellä ilmoituslomakkeella.

Maa-ainesluvan haltijan on tehtävä vuosittain ilmoitus otetusta maa-aineksen määrästä ja laadusta (MAL 23 a §). Ilmoitus tulee tehdä viimeistään tammikuun 31.päivänä (MAA 9 §). Ottamistoiminnan päätyttyä on pidettävä lopputarkastus.

Lausunnon on esitellyt ylitarkastaja Pia Lindholm ja ratkaissut pohjavesiasiantuntija Tuomo Korhonen. Lausunto on hyväksytty sähköisesti ja merkintä hyväksynnästä on asiakirjan lopussa.

Lupa- ja valvontavirasto

Postiosoite: PL 20, 13035 LVV

Puhelinvaihte: 0295 254 000

kirjaamo@lvv.fi | lvv.fi

Tämä asiakirja LVV-U/63723/2026 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument LVV-U/63723/2026 har godkänts elektroniskt

Ratkaisija Korhonen Tuomo P 06.05.2026 13:37

Esittelijä Lindholm Pia 06.05.2026 13:34